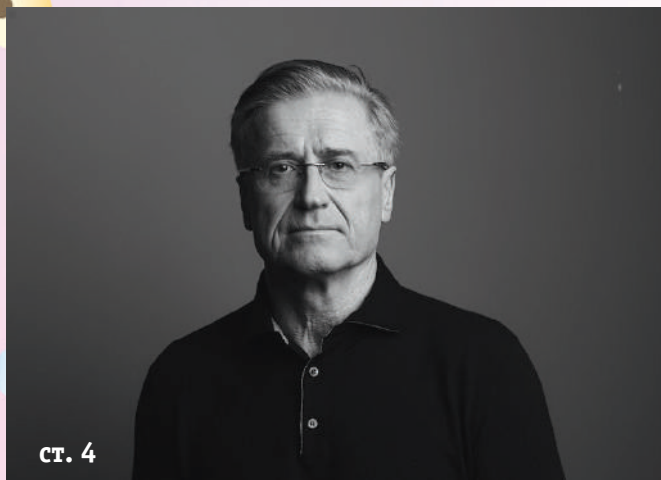

МОНОЛІТ

№12
4/2015

Христос
Воскрес!

БУТИ СХОЖИМ НА СВОГО БАТЬКА –
ВЕЛИКА СПРАВА І ЧЕСТЬ ДЛЯ МЕНЕ.....3

ПРАВИЛА ЖИТТЯ
ОЛЕКСАНДРА ПИЛИПЕНКА.....4

ДУМКИ ВГОЛОС.....6

ПОДІЇ 2015.....8

ВИСТАВКА ВАУ-20159

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю
Людмила Авраменко – леді з батогом і
ложкою меду.....10

СВЯТО ЖІНКИ: ТРАДИЦІЇ І ПОБАЖАННЯ
Погляди жінок та чоловіків на Жіночий день
8 березня: як звикли святкувати, які приємні
спогади лишилися від попередніх років..... 12

ГРАЄМО У ФУТБОЛ
За межами футбольного майданчика:
тайм-аут на полі. Що відбувається і чим
живуть гравці поза грою.....14

МОЛИТВА ЗА ВОЇНІВ АТО
Звернення до мобілізованих працівників
ПБГ «Ковальська» з теплими пасхальними
побажаннями і молитвою на швидке
повернення до дому.....16

WEEKEND
Враження та спогади працівників ПАТ «ЗЗБК
ім. С.Ковальської» від поїздки до Карпат..... 18

ЩАСЛИВІ МОМЕНТИ.....20

ПРИВІТАННЯ.....21

АНОНС.....22

ПОДЯКА ВІД РЕДАКЦІЇ.....23

БУТИ СХОЖИМ НА СВОГО БАТЬКА – ВЕЛИКА СПРАВА І ЧЕШЬ ДЛЯ МЕНЕ

Чимало людей мріють бути керівниками. Адже влада, достаток, повага чи привілеї завжди приваблюють. Проте мало хто усвідомлює чого варті такі лаври.

В першу чергу це означає взяти на себе серйозну відповідальність за життя і здоров'я людей, за успішність і процвітання бізнесу, забезпечити гідну оплату праці та соціальну підтримку. І це лише невелика частина того, чим щодня переймається справжній управлінець.

Мій батько – яскравий приклад успішного чоловіка, який власними силами зміг пройти всі етапи професійного становлення і не зупинився, досягнувши найвищого статусу власника компанії. Сьогодні він плідно працює над її розвитком, створюючи кращі умови праці для працівників, які віддані улюбленій справі.

Олександр Сергійович цілком свідомо людина. З тих небагатьох, хто дозволяє підлеглим бути у чомусь першими, довіряє їм, дає можливість бути професіоналами і рости особистостям, так як розуміє, що колектив – це найбільша складова успіху всієї компанії.

Для багатьох – це наставник і вчитель, що відкрив шлях до професійного розвитку, поставив амбіційні задачі, став гарантом упевненості у завтрашньому дні.

Особисто мене батько вражає своєю відкритістю, коли попри значну зайнятість та щільний робочий графік, він залишається доступним для кожного працівника кількатисячного колективу Групи «Ковальська».

Його життєве кредо: «Сімейні та людські цінності завжди повинні бути вищими за матеріальні». Про людину часто судять за її вчинками. Тому міцна родина, професійні досягнення, ставлення до своїх колег та відповідальність перед суспільством Олександра Пилипенка будуть красномовнішими за будь-які слова.

Батько, бажаю тобі від щирого серця міцного здоров'я, земного щастя і юнацького оптимізму!

Сергій Пилипенко,
Генеральний директор
Промислово-будівельної групи
«Ковальська»

Олександр Пилипенко

Президент Промислово-будівельної групи «Ковальська»
Повний кавалер ордону «За заслуги»

НАЙГОЛОВНІШЕ, ЧОГО Я ЗАВЖДИ ПРАГНУ ДОСЯГТИ – дотримуватися свого слова.

ПРОФЕСІЙНИЙ БІЗНЕС – це чесне і добросовісне відношення до своєї роботи.

ЩАСТЯ НЕ В ГРОШАХ, ЩАСТЯ – бути самодостатнім і не озиратися на всі боки. Коли ти живеш, щось створюєш, розвиваєшся і отримуєш від цього позитивні емоції.

ГОТОВНІСТЬ ПРИСЛУХАТИСЯ ДО ЧУЖОЇ ДУМКИ і прийняти пропозиції, які доцільніші за мої, незмінно допомагала мені всі 40 років, що я займаюся бізнесом.

ДЛЯ МЕНЕ СТОВРИТИ БІЗНЕС – значить зробити те, чим можна пишатися, об'єднати талановитих людей навколо єдиної справи, яка б змінила життя кожного на краще.

У КОЖНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ БУДЬ-ЯКИЙ КЕРІВНИК – від начальника відділу до топ-менеджера, час від часу має знімати свій костюм і бруднити руки.

ВДАЧА НЕ ПРИХОДИТЬ САМА СОБОЮ – над нею потрібно працювати.

БУДЬТЕ ВІДКРИТИМИ ТА ДОСТУПНИМИ ДЛЯ СВОЇХ ПРАЦІВНИКІВ: ваші дії дадуть їм потужний психологічний стимул. Кожен знатиме, якщо рішення проблеми потребує вашої участі, то він зможе звернутися до вас у будь-який час.

БІЗНЕС ПОКЛИКАНИЙ покращувати і збагачувати життя людей – в іншому випадку його не варто починати.

НІКОЛИ НЕ КАЖУ: «Я не можу цього зробити, бо не знаю, як це робиться». Я завжди спробую.

БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА

Народився 5 березня 1955 року на Київщині, в селі Карапиші Миронівського району.

1970-1974 рр. – навчання у Київському будівельному технікумі.

1974 рік – формувальник заводу ЗБК №2 Домобудівного комбінату №1 Головкиївміськбуду.

1974-1976 рр. – проходження військової служби у Закавказькому воєнному окрузі.

1977-1983 рр. – навчання у Київському інженерно-будівельному інституті без відриву від виробництва.

1976-1979 рр. – майстер заводу залізобетонних конструкцій №2 Домобудівного комбінату №1 Головкиївміськбуду.

1979-1988 рр. – інженер-технолог, старший інженер-технолог, заступник начальника цеху, головний технолог заводу ЗБК №2 Домобудівного комбінату №1 Головкиївміськбуду.

1988-1990 рр. – старший представник органу Держприймання ДБК №1 Головкиївміськбуду.

1990-1993 рр. – головний інженер заводу ЗБВ №3 ДБК №1.

1993-1995 рр. – директор заводу ЗБК ім. С.Ковальської.

1995-2008 рр. – Голова Правління ВАТ «Завод залізобетонних конструкцій ім. С. Ковальської».

З 2008 р. і до сьогодні – Голова наглядової ради ПАТ «Завод ЗБК ім. С. Ковальської».

З 2011 р. і до сьогодні – Президент Промислово-будівельної групи «Ковальська».

З 2012 р. і до сьогодні – Віце-президент Конфедерації будівельників України.

З 2013 р. і до сьогодні – Голова Комітету з питань промисловості та будівельних матеріалів Конфедерації будівельників України.

1998 рік – Заслужений працівник промисловості України.

2006-2008 роки – депутат Київської міської Ради V скликання.

«З БЕТОНУ МОЖНА ЗРОБИТИ ВСЕ – НАВІТЬ ВЕРТОЛІТ»

*Олександр Пилипенко,
Президент ПБГ «Ковальська»*

Микола Суботенко, Віце-президент ПБГ «Ковальська»

З Олександром Сергійовичем знайомий вже 25 років. У 1990 році він прийшов на посаду головного інженера Заводу ЗБК №3 Домобудівного комбінату №1, а я тоді був начальником планового економічного відділу.

Пам'ятаю, як буквально за три місяці Олександр Сергійович вивчив завод на пам'ять, адже ніколи не сидів у кабінеті, а весь час ходив територією підприємства, цікавився виробництвом, слідував за процесом роботи і звертав увагу на найменші дрібниці.

У 90-х розпався Радянський Союз, було введено вільне ціноутворення на продукцію, що виготовлялася. Інфляція сягала тисячі процентів на рік, умови для праці були складні і доводилося розраховувати лише на себе.

А у 1993 році не стало Світлани Ковальської (у цьому ж році Рішенням Київської міської Ради її ім'я було присвоєно підприємству), яка на той час була директором заводу ЗБК №3, і на її місце було призначено Олександра Пилипенка. У 1992-1993 роках на підприємстві під керівництвом Олександра Сергійовича було проведено реконструкцію – збудовано компресорну і нові пропарювальні камери у цеху №1, зведено гаражі та оздоровчий комплекс.

У 1994-1995 роках прийняте рішення щодо часткового переоснащення заводу з випуску товарних бетонів та розчинів. Цей ризик себе виправдав, і сьогодні – в структурі виробництва, частка бетонних сумішей становить більше 60%.

9 березня 1994 року нам погодили важливі умови договору оренди і ми організацією орендарів Орендного підприємства ЗБК ім. С. Ковальської уклали договір оренди з управлінням комунального майна м. Києва. Це був початок нашої приватизації. Для Олександра Пилипенка то був найкращий подарунок до Дня народження.

За роки співпраці, можу сказати, що Олександр Сергійович по цей день впевнений у своїх діях. Він не боїться ризикувати, приймаючи важливі, економічно обгрунтовані рішення, тому що його професійні кроки завжди виважені, прораховані, і що важливо, на користь колективу. Для мене особисто, він – беззаперечний лідер. Але не той, що керує і спостерігає з гори, а той, який долучається до усіх робочих процесів, подаючи гідний приклад для інших.

Володимир Суруп, Віце-президент ПБГ «Ковальська»

З Олександром Сергійовичем працюю більше 30 років. Після закінчення інституту, я прийшов на ЗБК №2 Домобудівного комбінату №1 Головкиївміськбуду працювати майстром. На той час Олександр Пилипенко був заступником начальника формувального цеху. Він відрізнявся від попередніх керівників впевненістю, наполегливістю та авторитетом, незважаючи на молодий вік.

Мені здається, що його лідерські якості, вольовий характер та багатий внутрішній світ був закладений батьками з народження. Це людина – патріот своєї Держави – щирий українець, знахідка для колективу та суспільства в цілому.

Те, якою ми сьогодні бачимо ПБГ «Ковальська» – справа його рук, його розуму. Ніхто крім нього не знає скільки це коштувало йому здоров'я, праці і терпіння. Пройшовши всі етапи, починаючи з простого робітника і до президента Промислово-будівельної групи, яка є сьогодні лідером на будівельному ринку України, він залишився самим собою – енергійним, авторитетним, розумним, амбітним, порядним.

Олександр Сергійович створив сильну і надійну команду. Ще жодного разу я ні від кого не чув про якісь інтриги в кулуарах – у роботі все прозоро, відкрито та доступно. Цим може похизуватися далеко не кожен керівник.

Валерій Савенко, Віце-президент ПБГ «Ковальська»

Моя перша зустріч з Олександром Пилипенком відбулася ще у липні 1978 року. Будучи студентом 2 курсу, я проходив

практику на заводі ЗБК №2 Домобудівного комбінату №1 Головкиївміськбуду. Молодий завзятий майстер з рішучим характером – такі були враження під час особистого спілкування. А далі наші шляхи перетнулися вже на заводі ЗБК №3 Домобудівного комбінату №1, очолюваного Олександром Сергійовичем, де я у 1994 році отримав посаду начальника виробничого відділу. У колективі вже тоді про нього говорили позитивно: «перспективний, вміє налагодити і проконтролювати будь-який технологічний процес». Особисто мене завжди захоплювало, що в одній людині поєднуються стільки сильних рис характеру: цілеспрямований, вдумливий, далекоглядний, наполегливий і рішучий, ініціативний і творчий, здатний оперативно вирішити будь-яку проблему. Він зміг об'єднати навколо себе потужну команду енергійних і надійних людей, яким під силу досягнути найскладніших цілей. Розвиток промислово-будівельної сфери за останні роки набув досить високих результатів, наші показники вражають навіть зарубіжних партнерів та замовників. І кожен розуміє, що цьому успіхові ми завдячуємо людині, яка впевнено іде в ногу з часом, зміцнює колектив, розвиває його, не зважаючи ні на що.

Сергій Хохлунов, Начальник цехів № 1 і 2 ПАТ «ЗБК ім. С.Ковальської»

В моїй пам'яті є кадри, коли на початку 90-х я з Олександром Пилипенком їздив на роботу одним автобусом – у мене Харківський масив, а він з району Ленінградської площі.

Він тоді ще працював на ЗБК №2 Домобудівного комбінату №1 Головкиївміськбуду. Потім, у 1990 році прийшов до нас на завод ЗБК №3 і життя на підприємстві змінилося. Завдяки йому, почалася реконструкція першого цеху, було встановлено пропарювальні камери для ЗБВ. Майже кожного дня Олександр Пилипенко обходив всю територію заводу і там, де щось вийшло з ладу – з його легкої руки вже за короткий час працювало чітко як годинник. Все, що він вважав застарілим – намагався замінити на нове.

Олександр Сергійович для своїх працівників не лише керівник, він приклад зразкового сім'янина. Радить нам, як гарні стосунки підтримувати у сім'ї, більше вільного часу присвячувати близьким. Скажу відверто, що ті навички, правила порядку і дисципліни, які він впровадив на заводі ще з молоді, працюють і донині. Це як наркотична залежність, позбавитися якої досить складно (посміхається).

Дмитро Плосконос, Начальник управління з реалізації об'єктів будівництва ПБГ «Ковальська»

Пам'ятаю, під час нашого знайомства з Олександром Пилипенко я децю хвилювався, але його делікатність, дипломатичність і послідовність вже в перші хвилини розвінчали всі мої страхи. Мені не знадобилося багато часу, щоб зрозуміти – переді мною мудра та наполеглива людина, з великим професійним досвідом, бажанням не стояти на місці, а розвиватися і йти тільки вперед.

Працюючи з Олександром Сергійовичем, я навчився стислості і виваженості у прийнятті рішень. Це не аби яке досягнення з його боку, керувати таким серйозним бізнесом, приймати правильні рішення в стресових ситуаціях і завжди мати повагу співробітників підприємств.

Галина Мельниченко, Провідний бухгалтер ПАТ «ЗБК ім. С.Ковальської»

Перша наша зустріч була досить кумедною і водночас хвилюючою для мене. Я тоді була ще працівником ВТК заводу ЗБК №3 Домобудівного комбінату №1, працювала у цеху №4, де випускали стінові панелі – контролювала якість продукції. Тоді Олександр Сергійович, будучи головним інженером заводу запитав мене: «А чому це Ви лише унизу заміри панелей робите?». А я зніяковіло відповіла: «Але ж нам за технікою безпеки не можна на візок ставати...». У відповідь він схвально кивнув, але я ще довго переживала чи правильно відповіла.

Крім того, що Олександр Сергійович наполегливий і вимогливий до своїх працівників, він ще й доброзичливий, людяний. Буває, в мене часом сідає голос, шеф відразу: «Галя, ти що, захворіла? Ти ж не пий холодного, бережися». Здавалося б, прості слова турботи, а зігрівують і лікують краще за будь-які мікстури.

**Віктор Хелемський,
Керівник проектів та програм у сфері матеріального виробництва ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської»**

Я радий, що доля звела мене з Олександром Сергійовичем. Ми десятки років знайомі, а я досі захоплююся ним. Йому вдається позитивно впливати на успіх кожного підлеглого і на всю компанію в цілому. Це той з унікальних випадків, коли керівник працює на користь людям, а не будує бізнес «під себе».

Олександр Пилипенко у будь-якій ситуації вміє знайти правильний вихід. Він не лише сильна особистість, а й лідер, стратег та аналітик, готовий організувати і повести за собою команду.

Для мене це також яскравий приклад справжнього і надійного товариша, зразкового сім'янина, який попри насичений робочий графік, завжди знаходить час для своїх рідних, шанує та опікується ними.

У Олександра Сергійовича можна вчитися протягом всього життя, адже вміння створювати гармонію і комфортну робочу атмосферу всередині колективу – це ціле мистецтво.

**Ігор Наконечний,
Начальник будівельного комплексу БМУ ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської»**

Працюю в Групі «Ковальська» не так давно – лише 5-ий рік. Пам'ятаю, коли під час співбесіди Олександр Сергійович мене запитав: «Ви взагалі до нас надовго?». Я тоді йому відповів: «Доки не звільните!». Ця розмова свідчила про те, що Олександр Пилипенко прагне в роботі стабільності і визначеності. Він гуртує навколо себе команду надійних і відповідальних людей, які здатні навчатися, розвиватися і приносити користь компанії.

Взагалі, Олександр Сергійович досить організована і пряма людина. З ним не потрібно

грати якісь ролі, фальшивити, варто просто бути собою, виконувати свою роботу як найкраще, вкладаючи в неї увесь потенціал і душу. За роки роботи я багато чому навчився у нього – самоконтролю, наполегливості і рішучості, перейняв організаційний досвід.

Ще одна важлива риса характеру Олександра Сергійовича, яка мені імонує, – це його відкритість. Можна завжди зателефонувати, порадитися щодо робочих, а то й особистих моментів і завжди отримаєш відповідь, як мінімум він тебе уважно вислухає. У мене часто складається враження, що Олександр Сергійович багато чого знає наперед. Це як провидіння, що допомагає йому йти уперед і допомагати іншим.

**Анатолій Ковриженко,
Особистий водій Олександра Сергійовича Пилипенка**

Я працюю із Олександром Сергійовичем вже більше двадцяти років. Для мене – це проста, відкрита і розумна людина. Знаю, що без вагань можу звернутися до нього за порадою і завжди її отримаю. Він пояснить, допоможе, підкаже як правильно зробити те чи інше – для мене це свого роду учитель і наставник. Звичайно, бувають моменти, коли я теж помиляюся і дістаю прочухана, але Олександр Сергійович довго не тримає зла, а з розумінням ставиться до різних життєвих ситуацій.

Характеризувати його як керівника, напевно буде зайвим, бо дисципліна в колективі, розвиток і процвітання підприємств Групи «Ковальська» говорять самі за себе. Ще жодного разу нам не затримали зарплату, навіть у кризові періоди. Олександр Пилипенко добрий і порядний чоловік, для мене честь бути з ним в одній команді.

**ПРОТЯГОМ ТРЬОХ ДНІВ ЖІНКИ СТОЛИЦІ
ОТРИМУВАЛИ КВІТИ ТА ПОДАРУНКИ
ВІД ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»
НА ЧЕШЬ ЖІНОЧОГО СВЯТА 8 БЕРЕЗНЯ**

Промислово-будівельна група «Ковальська» вирішила розпочати чудову традицію вітати прекрасну половину людства із Днем Весни, даруючи перерожомі квіти та святкові листівки.

Тисячі жінок отримали знаки уваги від представників Групи «Ковальська», які презентували їм тюльпани і листівки з теплими вітальними словами до свята 8 березня.

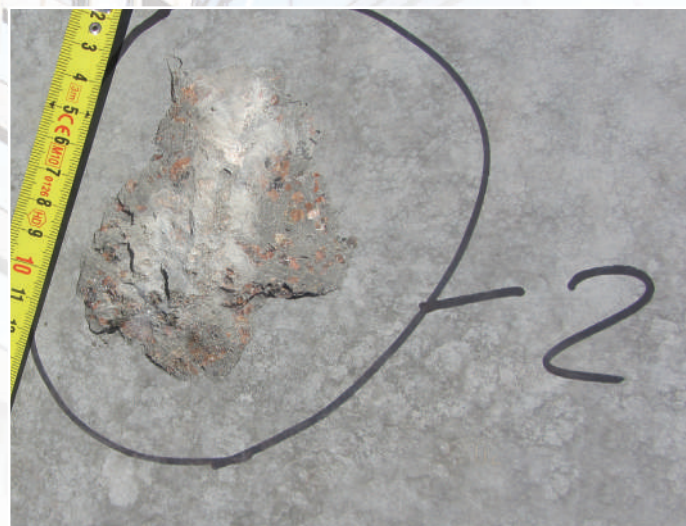
Приємний сюрприз чекав на жінок, які відвідали київські торговельні центри «Океан Плаза», «Караван», «Дрім Таун», «Глобус» та «Sky Mall».

Крім того, у ці дні, подарунки отримали й ті, хто завітав до офісів продажу об'єктів нерухомості ПБГ «Ковальська».

Подібні святкові акції ПБГ «Ковальська» планує проводити щороку, адже дарувати людям позитивні емоції завжди приємно.

**ТЕХНОЛОГИ ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»
РОЗРОБИЛИ НОВУ МАРКУ
НАДМІЦНОГО БЕТОНУ**

Спеціалісти інноваційно-технологічного центру ПБГ «Ковальська» випробували на міцність конструкцію з нового бетону марки В80, що може використовуватися для зведення об'єктів військового призначення у зоні АТО. Крім того, його можна застосовувати під час будівництва дамб, хмарочосів та об'єктів з великим навантаженням. Випробування нового продукту на стійкість до динамічних ударів, а саме стрільби із вогнепальної зброї, були проведені на полігоні «169-го навчального центру «Десна». Відстань, до експериментальної цілі складала 100 метрів. У своїх тестуваннях працівники ІТЦ використали автомат та кулемет Калашникова, великокаліберний кулемет Володимирова та 40 мм ручний протитанковий гранатомет. Результати випробувань показали, що бетон марки В80 високостійкий до динамічних ударів та має лише незначні деформації від кульових пошкоджень.

BAU 2015

ВИСТАВКА BAU-2015 – КРОК ДО ЄВРОПИ

Промислово-будівельна група «Ковальська» вперше презентувала свою продукцію на BAU-2015 – наймасштабнішій будівельній виставці в Європі, яка пройшла з 19 по 24 січня 2015 року у м. Мюнхен (Німеччина).

Група «Ковальська» стала однією із 5 українських учасників (KERAMEJA, SCANROC, TERMOLIFE і ЄВРОТОН), яка під егідою Всеукраїнської спілки виробників будівельних матеріалів, у форматі колективної експозиції, презентувала свою продукцію і можливості виробництва. Участь у BAU-2015 – це перспективний вектор для компанії, який вже дозволив сформуванню бачення про вихід будівельної продукції на європейський ринок.

Товарні зразки Групи «Ковальська» були представлені окремим демонстраційним стендом, на якому їх спеціально розмістили для ознайомлення. Стенд мав достойний вигляд, був цілком інформативним і практичним. ПБГ «Ковальська» презентувала саме ту продукцію, яка на думку наших аналітиків повинна зацікавити європейського споживача і отримати відповідну сертифікацію: сухі будівельні суміші, декоративні штукатурки і фарби ТМ Siltek; тротуарну плитку ТМ «Авеню» та преміальні елементи опорядження і ландшафтного дизайну від ТМ «Авеню Декор».

Для поїздки на виставку була сформована делегація, до складу якої увійшли вище керівництво, інженери, технологи і представники комерції. В цілях набуття досвіду і розуміння побудови стратегії подальшої інтеграції на європейський ринок, представники делегації відвідали значну кількість різноформатних експозицій світових виробників будівельних матеріалів.

«Якість бетонної продукції, що була представлена на цій виставці, та її асортиментний ряд дійсно вражають. Це справді виставка світових стандартів і демонстрація сучасних можливостей будівельної галузі. Проте, лабораторії, технологічні лінії та виробничі потужності Групи «Ковальська» абсолютно не поступаються європейським. Інша справа, що український ринок не готовий у широкому загалі платити за бетон такого рівня» – зазначив начальник Інноваційно-технологічного центру ПБГ «Ковальська» Петро Попруга.

В свою чергу, Еліна Юденкова (комерційний директор підприємства «Термінал-М»), яка безпосередньо працювала на стенді, відзначила:

«Понад 1500 гостей – керівники підприємств, фахівці будівельної галузі і навіть звичайні відвідувачі, які цікавляться новинками будівельної індустрії, завітали на наш стенд. Підвищений інтерес серед відвідувачів викликали сухі будівельні суміші і декоративні штукатурки ТМ Siltek, а також якісна бруківка

і елементи ландшафтного дизайну торговельних марок «Авеню» та «Авеню Декор», як продукція для внутрішнього і зовнішнього облаштування».

Значимою подією в рамках виставки стала конференція «Україна: інвестуй у майбутнє», яка проводилася з ініціативи Всеукраїнської спілки виробників будматеріалів, Європейської асоціації виробників та дистриб'юторів будматеріалів UFE-MAT, спільно з Міністерством регіонального розвитку і будівництва України, та за підтримки Генерального консульства України в Мюнхені.

Перед учасниками та гостями конференції із доповіддю виступив Сергій Пилипенко, генеральний директор Групи «Ковальська», який презентував європейській бізнес-спільноті основні напрямки діяльності компанії, сучасні технології виробництва та широкі виробничі можливості.

А 20 січня пройшов «День України» з усією офіційною урочистістю, який став можливістю для усіх відвідувачів експозиції насолодитися українською гостинністю та доброзичливістю. Дівчата у вишиванках, караваї та національні страви, якими пригощали всіх охочих, дали змогу гідно представити не тільки нашу продукцію, але й добрі традиції України.

Своїми враженнями поділився і Іван Ніжнік, керівник відділу маркетингу та реклами ПБГ «Ковальська», який відповідав за ряд організаційних питань під час підготовки до виставки:

«Успіху відкриття українського стенду і його відмінній роботі під час самої виставки передувала грандіозна робота, виконана за рекордно короткий час. Адже від моменту, коли Іван Миколайович Салій запропонував Олександрові Сергійовичу Пилипенку взяти участь у BAU-2015 і до відправлення автобусу за маршрутом Київ-Мюнхен, який по суті став «вікном в Європу на колесах», пройшло всього 3 місяці. Практично за 90 днів, силами робочої групи, кураторами якої стали Іван Салій, Сергій Панченко (директор Всеукраїнської спілки виробників будматеріалів) і я, вдалося здивувати не тільки Україну, а навіть німців, які до останнього не вірили, що українці зможуть зробити те, до чого інші учасники готуються протягом 730 днів. Адже виставка проходить один раз на два роки. Постійні наради, безкінечні погодження і конструктивні суперечки під час робочих засідань, перетворили підготовку на справжню колективну роботу, де всі були об'єднані єдиною метою – зробити крок до Європи. І ми це зробили.»

Окрема подяка Олександрові Сергійовичу і Сергію Олександровичу за їх вольовий настрій та силу переконання. Саме завдяки їх ідеології, невпинному прагненню до розвитку і вмінню мислити на перспективу, проєкт вдалося реалізувати».

Людмила Авраменко

Директор підприємства «Будіндустрія», м. Чернігів

ОБОЖНЮЮ голубці та свіжу випічку.

СЛУХАЮ класичні твори в сучасній обробці та українські народні пісні.

ЧИТАЮ детективи, історичні романи.

УЛЮБЛЕНІ СВЯТА – Різдво, Великдень, День будівельника.

ЗАХОПЛЮЮСЯ балетом.

ОСТАННІЙ КОНЦЕРТ, ЯКИЙ ВІДВІДАЛА – виступ ансамблю «Вірського».

Вона тендітна і приваблива, має характер і доволі розумна, керує десятками людей і має чудову сім'ю. Її професійний шлях був нелегким, але саме завдяки цьому вона зайняла достойне місце в Промислово-будівельній групі «Ковальська». Це турботлива мама, лагідна дружина і справедливий директор, що не шкодує «міцного слівця» для підтримки дисципліни в колективі. Жінка, в якій різноманітний світогляд і багатий внутрішній світ, жінка, яка в черговий раз розвінчала міф, що заводами можуть керувати лише чоловіки. Знайомтеся, Людмила Авраменко – директор підприємства «Будіндустрія» у місті Чернігові.

Пані Людмила, звідки Ви родом і як потрапили до Чернігова?

Я народилася та навчалася у місті Чернігів. Після того закінчила технологічний факультет Київського інженерно-будівельного інституту. Працювала на підприємствах з виробництва залізобетонних виробів у Чернігові та Славутичі і проектах Чорнобильської АЕС.

Як Ви гадаєте, Вам «залізний характер» допомагає керувати колективом, в якому переважна більшість – це чоловіки?

Я не вважаю, що маю залізний характер. Коли потрібно приймати відповідальні рішення, як і кожна нормальна людина, я сумніваюся в їхній правильності. Керівник будь-якого рангу повинен брати на себе відповідальність і бути впевненим у собі для досягнення високого результату. Інколи доводиться вирішувати питання нетрадиційними способами, шукати індивідуальний підхід до людей і проблем. Кожного разу потрібно пам'ятати, що інтереси підприємства повинні бути вищими за особисті емоції та амбіції.

Мені виповнилося 25 років, коли я очолила відділ ВТК і лабораторії. Це важко в такому віці, адже бракувало досвіду і потрібно було багато чому навчитися. Проте я впевнена, що жоден керівник не зможе досягнути високих результатів, не пройшовши професійний шлях із самого початку.

На підприємстві «Будіндустрія» працює команда фахівців, які досконало знають свою справу, з ними в роботі досить легко, адже нам вдається порозумітися з півслова. Крім того, увесь колектив заводу не просто напружено працює – люди віддають роботі більшу частину життя і роблять це з душею, радіючи результативності і процвітання нашого підприємства.

Яким чином знаходите підхід до своїх підлеглих?

Люблю працювати, коли все налагоджено, рівно і спокійно, кожен займається своєю справою і сумлінно виконує обов'язки. Звичайно, так буває не завжди. Я майже ніколи не підвищую голос, вважаю що це прояв слабкості. На жаль, існує така категорія працівників, які розуміють лише силу голосу, а часом і «міцного слова». Принцип «багато і ложки меду» теж ніхто не відміняв (сміється).

Один день з робочого життя Людмили Авраменко. Який він?

Майже кожен мій робочий день починається з відділу збуту. Я спілкуюся з працівниками – ми обговорюємо наявні проблеми. Потім іду на територію підприємства, у побутові приміщення, на виробничі дільниці, розмовляю з робітниками. Начальники, майстри, інженерний персонал не завжди розповідають про проблеми, що виникають, не звертають увагу на «дрібниці», які в подальшому можуть призвести до неприємних ситуацій. Закінчується робочий день по-різному, це залежить від завантаженості графіку, але в телефонному режимі я працюю 24 години на добу.

Часто Вам доводиться приносити робочі проблеми до дому?

Робочі питання, проблеми я ніколи не приношу додому, а домашні – не перекладаю на колектив. Свій настрій, емоції, негаразди залишаю «за дверима».

Розкажіть про свою сім'ю, будь-ласка.

Зі своїм чоловіком Володею я в шлюбі вже 32 роки, виховуємо сина Сашка. Ми разом ще з інституту. Після закінчення навчання приїхали до Чернігова як молоді спеціалісти: я – на роботу в ДБК, а Володя – на ЗБВ. Отримали двокімнатну «хрущовку», а згодом побудували будинок, в якому мешкаємо до сьогодні. Син закінчив інститут і працює у сфері програмування. Ми рідко бачимось, через що я сумую, але завдяки новим технологі-

ям розмовляємо по скайпу майже кожного дня. Ще один член сім'ї та наш улюбленець – Вальтер, американський стаффордширський тер'єр.

Як проводите вихідні і відпустки?

Вихідні переважно проводжу вдома. Готую щось смачненьке, господарюю. Чоловік полюбить мій борщ і пиріжки, тому намагаюся догоджати його смакам. Навесні та влітку проводжу час на нашому городі та в саду. Робота біля землі для мене розрядка від стресу і джерело позитивної енергії. У березні минулого року відвідали Таїланд, а в липні їздили до Чернівців. Насправді, наша Чернігівщина не менш багата історичними та культурними пам'ятками, гарними мальовничими місцями. Разом із колективом «Будіндустрії» часто їжджу дорогами рідного краю: оглянули пам'ятки міста Новгород-Сіверський, Сосницький літературно-меморіальний музей ім. О.П.Довженко, Качанівський дворцово-парковий ансамбль, Тростянецький дендрологічний парк, головну резиденцію гетьмана Війська Запорізького XVIII ст. в місті Батурині. Вважаю, що досить важливо, коли працівники підприємства не тільки працюють разом, а й мають бажання проводити вихідні в одній компанії. Це робить колектив дружнім і допомагає краще порозумітися.

Кожен має свої слабкі риси характеру? Які Ваші?

Це надмірна довіра, очікування і надія, що людина зміниться. Але буває настає «точка неповернення», коли терпець уривається і тоді приходиться розчарування.

Поділіться своїми планами та стратегією розвитку підприємства «Будіндустрія» на найближчий час.

Вже другий рік – наша країна і кожен з нас переживає складний період. Це вплинуло і на темпи будівництва у Чернігові. Усі розуміють, що цей рік буде важким, але гадаю ми зможемо реалізувати намічені плани, втримати високі показники та не розгубити своїх замовників. І найголовніше – у такий скрутний час зберегти колектив працівників.

Ваші працівники не лише добре працюють в будівельній сфері, а й досить успішні у спорті! Ваша футбольна команда не перестає дивувати вболівальників своїми перемогами! У чому секрет успіху?

Футбол схожий на виробничий процес – ним потрібно займатися постійно або не займатися взагалі. У нас на вхідних дверях висить жартівливе оголошення: «Беремо на роботу футболістів». Кожен з наших хлопців талановитий, вони гордяться колективом. Командний дух, високі цілі та стабільно високий рівень гри досягаються вміло організованим тренувальним процесом – це і постійні тренування, і налагоджені командні взаєморозуміння та взаємодопомога. Перше місце в турнірі ПБГ «Ковальська» – це ще й віра у свої сили та прагнення до перемоги. Футбольна команда «БУДІНДУСТРІЯ» у цьому році також зайняла перше місце у Відкритому чемпіонаті Чернігова з футболу серед чоловічих команд Першої ліги. Я з великим задоволенням і гордістю поздоровляю хлопців з цими перемогами.

Як у Вашій родині святкують 8 березня?

8 березня для мене не зовсім звичайне свято. Цього дня я святкую свій День народження і найчастіше проводжу його вдома у колі рідних та друзів. А мій чоловік завжди дарує мені гори подарунків.

Невдовзі Великдень. Ви дотримуєтеся традицій Пасхального Свята?

Так, Великдень для нашої родини велике свято. На жаль, мені не вдається дотримуватися посту у їжі, проте я намагаюся не грішити думками, словами та вчинками. Адже в ці дні головне бути чистим душею. Я сама печу паски і обов'язково ходжу до церкви на нічну службу та перше освячення.

7 8 березня!

У кожного своє ставлення до Свята жінки. Хтось чекає на подарунки та сюрпризи, для когось – це ще один привід відпочити від роботи. «Моноліт» поцікавився у працівників ПБТ «Ковальська», як вони святкують День 8 березня.

Олексій Сидоровський,
Технічний консультант ПрАТ «Термінал-М»

Подарував дружині посуд бренду «Bergoff» – її улюблений. Каву і сніданок до ліжка не приношу, бо вона зазвичай прокидається на півгодини раніше за мене. Кілька років назад, на честь Свята жінки, мені вдалося організувати для коханої поїздку до Одеси – сонечко, море, романтика... Це запам'ятається надовго. Зараз у нас малі діти, тому не вдається спонтанно кудись поїхати, але це аж ніяк не привід припинити робити оригінальні сюрпризи для дружини, і не тільки в День 8 березня.

Володимир Ключко,
Менеджер зі збуту ПрАТ «Термінал-М»

Зустрічаюся з дівчиною кілька років. Звичайно, ми вже відсвяткували не одне 8 Березня. У своїх подарунках намагаюся бути оригінальним, але часто виходять традиційні речі: квіти, прикраси, солодощі. Проте, можу приготувати щось своїми руками – мої «коронні» млинці. Для мене це в задоволення. Цього року, якщо вдасться реалізувати свої плани, поїдемо до Львова. Насправді, як і для будь-якого свята – головне це прояв уваги, турботи та гарний настрій. А настрій зараз залежить і від ситуації в країні.

Катерина Слободянюк,
Медична сестра ТОВ «Бетон Комплекс»

Вже традиційно, із самого ранку 8 березня, чоловік іде за квітами – моїми улюбленими трояндами. Повернувшись, готує сніданок – смачну смажену картоплю з яєчною. А потім ми ідемо в центр міста і гуляємо удвох до вечора – спілкуємося, п'ємо каву. Прекрасно, що є привід провести час з близькими, не поспішаючи на роботу. Діти мене звикли вітати в основному з Днем матері – це 11 травня, тому жіночих свят у мене два!

**Ольга Суботенко,
Головний бухгалтер ПБГ «Ковальська»**

Свято 8 березня для мене розпочинається зазвичай так: відчиняються двері спальні і з'являються квіти, а за ними мій чоловік. Смачний запах їжі манить на кухню, а там вже засервірований стіл. Микола (чоловік) незрівнянно готує смажену картоплю з хрумкою скоринкою і на додаток простий салат з капусти. У своєму житті кращої картоплі ніж у нього не куштувала.

Взагалі-то я домашня людина. Ресторани, кафе – це не зовсім моє. Тому часто влаштовуємо барбекю удома. Ми маємо, дякувати Богу, велику родину – багато онуків. Минулого року, на Свято жінки, мої онуки Гоша і Ваня принесли мені квіти, які ледь могли втримати у своїх малих рученятах зі словами: «Бабусю, ми тебе вітаємо». Розчулили мене до сліз. У такі моменти розумієш, що ти найщасливіша людина.

**Еліна Юденкова,
Заступник директора з комерційної діяльності ПрАТ «Термінал-М»**

Чесно кажучи, я прагматично ставлюся до цього свята. Проте з дитинства у мене залишилися яскраві та приємні спогади. Пам'ятаю, як усі онуки збиралися разом і йшли на базар купувати для бабусі мімозу – вибирали найбільшу і найкрасивішу. А вдома бабуся частувала нас смачним борщем.

Мені не вдасться кудись поїхати на святкові вихідні через робочу завантаженість, але ми з друзями та сім'єю плануємо поїздку в Буковель на мій День народження – 20 березня. Попереду весна, нові проекти і грандіозні робочі плани, а відпочинок на природі – прекрасна нагода отримати море натхнення, новий заряд позитиву та провести час з близькими. Я щаслива мама (донька Ярослава, 9 місяців) і жінка, тому для мене кожен день – маленьке свято.

Дорогі жінки!

Сердечно вітаю Вас із найпрекраснішим жіночим святом – Днем 8 березня!

Ви наповнюєте будні яскравими фарбами, спонукаєте до шляхетних вчинків і добрих справ. Саме ви оточуєте близьких людей любов'ю й увагою, даруєте їм свою турботу, спокій та щастя.

Щиро бажаю, аби кожен день вашого життя був світлим і сонячним, приносив радість творчого натхнення, приємні несподіванки і душевний комфорт.

Дякую вам, милі жінки, за материнську ласку, мудрість, ніжність і тепле слово.

Будьте коханими і самодостатніми. Життєвих перемог вам, здійснення мрій та гідних людей поруч.

**Олександр Пилипенко,
Президент ПБГ «Ковальська»**

**Лариса Яніцька,
Бухгалтер ПБГ «Ковальська»**

Не бачу якоїсь особливості в цьому святі, тому для мене це більше привід відпочити від домашніх і робочих справ. У дитинстві батько нас майже ніколи не вітав, а в дитячому садочку – цей день присвячувався матерям. Лише одного разу, коли я була вже у восьмому класі, тато вперше поздоровив нас (мене, сестру і маму) подарунками. Я отримала шкатулку, сестра ляльку, а мама щось із прикрас. Сьогодні мене вже теплими словами вітає моя донька Машуня, а чоловік готує сніданок і дарує улюблені весняні тюльпани.

ПРО ЩО МОВЧАТЬ ФУТБОЛІСТИ

Цього року команди VII турніру з міні-футболу Групи «Ковальська» не лише порадували вболівальників своєю грою, а й виконали надважливу місію, передавши призовий фонд змагань на підтримку нашим військовим у зоні АТО.

Із кожним турніром, почуття гордості за гравців зростає, проте мало кому відомо, що за великими перемогами різноманітних почуттів, емоцій і взаємин. З висоти трибун здається, що кубки здобуваються за рахунок хитрого пасу, точного удару, своєчасної підказки. Але спортивні навички і кмітливості лише вершина айсбергу.

Які вони, футболісти поза полем? Яка атмосфера вирוע в роздягальнях? Чим вони живуть, про що спілкуються, у які прикмети вірять і на кого рівняються? Відповіді на ці питання журналіст корпоративного видання «Моноліт» отримав з перших вуст футболістів ПБГ «Ковальська».

Покровителі у всіх різні. Хтось перед важливою грою подумки звертається до Бога, хтось одягає «щасливу футболку», у когось на шії «талісман удачі» від коханої, а дехто покладається лише на власні сили.

«Запорукою нашого успіху в турнірі є позитивні емоції. Ми не сваримося перед грою, не з'ясовуємо стосунки. Хлопці отримують настанови від тренера, а потім традиційно аплодують – все просто, але гравців це налаштовує оптимістично», – розповідає куратор команди «Конструктив» Петро Дуля (начальник формувального цеху ТОВ «Бетон Комплекс»).

На фото: Петро Дуля хвилюється за своїх хлопців

Петро Семенович став для футболістів другим батьком, який переймається не лише результатами турніру, а й моральною та фізичною формою гравців. Наприклад, цього року на свято Хрещення, він з хлопцями купався у Дніпрі. А після кожного матчу збирає своїх футболістів у кафе, щоб за чашкою чаю обговорити цікаві моменти гри, пожартувати, зняти напругу.

Уявіть, що бригада формувального цеху, у складі Ігоря Лінського та Олександра Остроповця (гравці ФК «Конструктив») за день виготовляє до 40 кубів бетону. А після роботи хлопці із задоволенням, без примусу, ідуть на тренування. От що значить, мотивація бути переможцями. При чому, не матеріальна, а моральна – відповідальність перед командою і підприємством в цілому.

«Будь-який успіх – це чиясь поразка. Але не потрібно недооцінювати суперника», – вважає Юрій Ващенко, капітан ФК «Будіндустрія» (зварювальник арматурного цеху, ПАТ «Будіндустрія»).

На фото: Юрій Ващенко (ліворуч) та Валерій Кумачов (ФК Будіндустрія)

Хлопці з Чернігова, триразові переможці футбольних турнірів Групи «Ковальська», не хизуються своїми талантами, адже добре усвідомлюють як важко дістається кубок Першості у змаганнях. Гравці, які працюють на заводі «Будіндустрія» давно вважають себе сім'єю. Спілкування хлопців не обмежується роботою і тренуваннями двічі на

тиждень. Майже щоп'ятниці друзі зустрічаються пограти у більярд або настільний теніс, випити келих пива за переглядом улюбленого футболу.

Звісно, вони як і інші гравці нервують перед грою, картають себе за голи повз ворота суперника, сперечаються, дискутують і мають свої прикмети.

«Водій нашого автобусу, яким ми приїжджаємо на матч, добре знає, що перед грою бажано не вмикати задню передачу – це поганий знак. Він розвертається, маневрує – тільки назад не здає», – сміється Юра Ващенко.

На фото: капітан команди Юрій Дунаєвський (нижній ряд, другий зліва) разом зі своєю ФК ЗБК ім. С.Ковальської

Більш прагматичні, але з не меншими амбіціями хлопці ФК «ЗБК ім. С.Ковальської». В прикмети не вірять, і вважають найкращим стимулом для перемоги – хоча б одну поразку.

«Як і в житті, у футболі постійно триває боротьба. Ми завжди ставимо перед собою єдину ціль – досягати успіху чесною грою. Програвати теж треба вміти. Для нашої команди поступитися місцем на лаві переможців – значить визнати свої помилки, акумулювати усі сили і вміння. Це свого роду азарт. Не можливо зупинитися, доки не зірвеш Джек-Пот», – ділиться командними принципами Юрій Дунаєвський, лідер ФК «ЗБК ім. С.Ковальської», (менеджер з постачання, департаменту закупівель та контрактної політики ПБГ «Ковальська»).

Ще одним своїм козирем у змаганнях хлопці заводу «ЗБК ім. С. Ковальської» вважають незмінний кістяк команди. І хоча серед них часом і з'являються новачки, ставлення до них зовсім неупереджене, а навпаки – дружелюбне та привітне.

Юра Дунаєвський не приховує, що футбол і робота для учасників турніру завжди чітко розмежовані. «Звичайно, футбольний турнір помітно згуртовує колектив, стирає комунікаційні бар'єри. Ми ж чоловіки, можемо під час матчів і міцне слівце пропустити. Але на роботі субординацію ніхто не порушує, усі братерські емоції залишаються у грі та на тренуваннях».

Щастить побачити чемпіонів без футбольних амплуа і кухарям пункту харчування ПАТ «ЗБК ім. С.Ковальської». Кожного турніру жінки частують спортсменів смачними стравами і стали вже частиною великої сім'ї футболістів.

«Апетит у хлопців після гри неймовірний, адже вони стільки енергії витрачають на полі. Не встигаєш і оком моргнути, як вони за кілька хвилин спустошують тарілки і при цьому ще встигають жартувати, обговорити турнірні моменти. Ми завжди хвилюємося, щоб ніхто голодний не лишився. Але поки що нарікань не було. Хлопці такі привітні! Завжди чемно подякують, комплімент зроблять. Для нас велике задоволення нагодувати і порадувати спортсменів улюбленими стравами. Це гордість нашої компанії і її майбутнє», – теплими словами про гравців відгукується кухар Оксана Корнієнко.

Насправді, важко переказати на папері усі відтінки атмосфери поза грою, адже їх безліч. Одні в роздягальні стрибають мов діти від радощів, інші телефонують близьким поділитися успіхами; хтось нервово куйовдить собі волосся, а в когось навіть з'являються на очах сльози від розчарування. Почуття – річ інтимна, і само собою особиста, не для загалу.

Для хлопців корпоративний турнір – не просто спорт, а ще один спосіб потоваришувати підприємствами, усвідомити, що вони, як і їхні вболівальники, працюють на благо єдиної мети – розвитку і процвітання Групи «Ковальська». Вони мріють про власний спортивний зал і про десятку команду у турнірі, у складі керівництва, і не перестають отримувати задоволення від кожної гри.

Одне можна сказати напевно – чоловіки сильні, мужні та витривалі, проте, їх серця також вразливі. І не важливо, мова йде про гру у футбол чи захист своєї Батьківщини. Їм необхідна підтримка, порада, розуміння і проста впевненість у тому, що їх люблять і в них вірять.

ВІТАЄМО НАШИХ ГЕРОЇВ З ВЕЛИКОДНЕМ

Воїнам, які стоять сьогодні на захисті нашої країни, – кіборгам, десантникам, інженерам, працівникам тилу, водіям бронетехніки, хлопцям, які несуть службу на передовій та блокпостах присвячується!

Дорогі наші герої, у цей благословенний час дозвольте щиро привітати Вас зі світлим днем Христового воскресіння!

Великдень – одне з тих свят, що нагадує нам про милосердя, стирає межі і відмінності між людьми. У цей день ми стаємо єдиною і цілісною нацією, а це дає упевненість в тому, що будь-які труднощі можна здолати.

Дякуємо Богу за те, що у дні випробувань відчували його захист і підтримку.

Щиро бажаємо вам спокою в сімейних оселях, душевної чистоти та гармонії. Нехай Чудо Пасхального Свята надихає вас на добрі та праведні справи, стане для кожного початком нового життя – кращого і добрішого.

Хай Боже благословення буде запорукою миру на нашій землі, духовного відродження нашої держави та здійснення найзаповітніших сподівань.

МОЛИТВА ЗА СИНА!

Господи, Боже Предвічний, Царю всього світу! Ти для підкорення нечестивих ворогів та для збереження справедливості дозволяєш державам уживати меча та утримувати військовий стан. Коли ж з Твоєї волі наша дитина відходить від нас на службу Вітчизні, молимо Тебе, Боже, дай, щоб вона була вірна своєму званню й не дозволь, щоб погубила свою душу. Додай їй сили, терпіння й витривалості в тій важкій службі. Передусім дай їй, Боже, сили проти ворогів її душі, щоб за Твоєю всесвятою ласкою зберегла святу віру й невинність душі. Ти Сам, Боже, знаєш, яка велика небезпека загрожує душі нашої дитини у військовому стані. Тому гаряче просимо Тебе, стережи її від тих небезпек, збережи її такою, яка від нас відходить.

Пресвята Діво, особлива опікунко невинних душ! Віддаємо Тобі нашу дитину під Твою могутню охорону. Ми знаємо й віримо сильно, як Ти нею опікуєшся, то нехай не сплямить своєї невинної душі ніяким гріхом. Простягни над нею свій святий омофор і не випускай її з-під нього, доки не повернеться назад такою доброю, якою тепер вона від нас йде. Амінь.

Андрій Дідківський – формувальник ЗБВ ПАТ «Дарницький ЗЗБК»

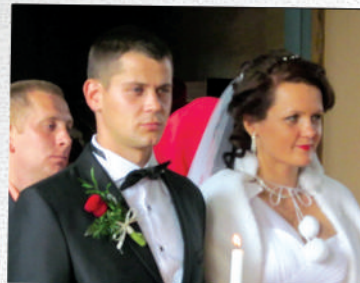
Ілля Кириченко – майстер бетоно-змішувального цеху ПАТ «Дарницький ЗЗБК»

Владислав Кравець – стропальник ПАТ «Дарницький ЗЗБК»

Олександр Лоханько – зварник арматурних сіток та каркасів ПАТ «Дарницький ЗЗБК»

Сергій Маринець – формувальник ЗБВ ПАТ «Дарницький ЗЗБК»

Владислав Романенко – тесляр БМУ ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»

Леонід Данилюк – бетоняр БМУ ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської»

Володимир Олійник – бетоняр БМУ ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»

Дмитро Панчук – слюсар-ремонтник ПрАТ «Термінал-М»

Юрій Музика – оператор пульта керування ЦБВ ТОВ «Бетон Комплекс»

Андрій Омельченко – водій навантажувача ЦБВ ТОВ «Бетон Комплекс»

Ігор Нікіштин – дозувальник компонентів бетонних сумішей 5 р. транспортувально-сировинного цеху ПАТ «Будіндустрія»

Олександр Головач – формувальник залізобетонних виробів та конструкцій 4 р. формувального цеху ПАТ «Будіндустрія»

На жаль, ми не змогли знайти фото усіх працівників, які знаходяться сьогодні у зоні АТО, але ми віримо, що вже незабаром зможемо побачити усіх вас на робочих місцях.

ТУРИСТИ ПБГ «КОВАЛЬСЬКА» ЗАНУРИЛИСЯ В КАЗКОВИЙ СВІТ КАРПАТ

Уявіть собі на хвилину картину: ви стоїте на засніженій землі серед магічної природи Карпат. У мовчання застигли величні гори. Виблискують на сонці білосніжні килими полонин. Високі ялини, мов почесна вартя, вітають вас легкими помахами верхівок. Вдихаєте цілюще, настояне на запаших травах, повітря і милуєтеся як гордо підносить свою вершину гора Говерла – найвища в Україні.

Для когось це поки що лише мрія, але для працівників Промислово-будівельної групи «Ковальська» вона вже стала низкою приємних спогадів, якими з «Монолітом» поділилися Олександр Шимко (головний інженер БМУ, ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської») та Ірина Гаркавенко (головний бухгалтер, ТОВ «Ковальська-Житлосервіс»).

«Я не вперше подорожую від профспілкового комітету Групи «Ковальська», – розповідає Олександр Шимко, – тому, коли запропонував дружині поїхати в Карпати, вона не вагаючись погодилася, адже попередні враження від поїздок були яскравими та приємними. Увечері, 30 січня, автобус із 44 пасажирами виїхав з Києва. Усю дорогу майже спали, розмовляли мало, ще не всі були особисто знайомі. А зранку ми прокинулися у Карпатах. Це був наче інший світ – спокійний, з казковими пейзажами. З цього дня почалися наші пригоди».

Туристи ПБГ «Ковальська» поселилися в готельному комплексі «Квітка Закарпаття», що знаходиться у курортному селищі «Поляна», Закарпатської області. І вже першого ж дня вирушили на екскурсію. Відвідали санаторій «Свалява», Кирило-Мифодієвський жіночий монастир та найдревнішу історико-архітектурну будівлю міста Ужгороду – замок XV-XVIII століття.

Ужгородський замок розташований в центрі міста на Замковій горі, вулканічного походження, що нависає над річкою Уж. Команда мандрівників ПБГ «Ковальська» змогла оглянути численні зали шедевр романського архітектурного стилю, послухати цікаві та незвичайні історії, які відбувалися тут протягом років. У стінах споруди є ціла мережа таємних ходів. За переказами, існував секретний підземний хід, який з'єднав Ужгородський замок з Невицьким, що знаходиться на відстані 10 км.

«Після екскурсії замком ми з нашою групою пішли на центральну площу міста, потім гуляли набережною річки Уж. Контраст після бурхливого столичного мегаполісу досить відчутний. Здається, люди нікуди не поспішають, спокійно собі прогулюються, спілкуються. Відчуття ніби час зупинився», – з усмішкою згадує Олександр.

Наступним пунктом призначення туристів стали, відомі на весь пострадянський простір, унікальні термальні джерела, що знаходяться у мальовничому місті Берегово і мають аналоги лише в Угорщині, Новій Зеландії та на Камчатці.

Вони розташовані на відкритому повітрі, наповнюються кремнієво-азото-вуглекисло-хлоридно-натрієвими мінеральними водами з гейзера півтора кілометрової глибини. Температура води близько 50 градусів за Цельсієм, щоправда, в басейні вона охолоджується до 30.

«Перебування в гарячій мінеральній воді не тільки сприяє очищенню шкіри та зняттю фізичного стресу, а й допомагає позбавитися моральної втоми, забути про робочі справи і повністю розслабитися», – ділиться враженнями Ірина Гаркавенко.

Для неї подорож з колегами Групи «Ковальська» дебютна, проте Іра вже встигла полюбити колективний відпочинок. Адже за її словами, такі поїздки згуртовують працівників, надихають на спільну роботу, стирають бар'єри у спілкуванні.

На відпочинку, як і в роботі, – здорова конкуренція – запорука гарного настрою. Активні туристи не оминули й дивовижне місце «Воеводино», де легко поєднуються дика природа і всі блага цивілізації.

На території створено кілька ставків з фореллю, коропом і товстолобом – відкритий виклик для рибалок, щоб позмагатися у своїх професійних навиках. А довкола гори, густий ліс і благословенна тиша.

Майже кожному вдалося піймати хоча б одну форель. Але найкращим рибалкою виявився Олександр Лимар (головний інженер ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської») – він витягнув з води 13 рибин, чим заслужив серед жінок статус «головного годувальника».

Саша Шимко ще й досі пам'ятає неперевершений смак форелі та традиційних страв закарпатської кухні: «Улов нам смачно приготували в ресторані. А ще я вперше спробував Бограч – справжній мадярський гуляш із Закарпаття, зварений на відкритому вогнищі у спеціальному казанку, з м'яким присмаком диму та пікантним відтінком паприки. Диво-суп, який готується з декількох сортів м'яса, угорських спецій з додаванням магічних коренів і трав. Кухня на Закарпатті просто неймовірна. Я привіз до Києва кілька в'язок білих грибів і попросив дружину частіше готувати грибку юшку».

Родзинкою мандрівного туру стала поїздка до селища Лумшори. Тут наших туристів посадили у величезний мідний чан і «варили» на повільному вогні. Не лякайтеся – це не печко. Навпаки, Лумшори – райський карпатський куточок. А в чані знаходиться мінеральна сірководнева вода, яку підігривають за допомогою дров. Купання в чані сприяє оздоровленню опорно-рухового апарату, омолоджує шкіру і підвищує імунітет. Гостроти вражень додало купання у гірській річці та стрибки у сніг.

«Мабуть, наш профком домовився з Небесною канцелярією про хорошу погоду, – жартує Ірина Гаркавенко, – тому що природа протягом усього часу відпочинку була до нас прихильною. В останні дні випав пухкий сніг і після мінеральних процедур у чані, він став як ніколи доречний. До того ж, в останні дні усі бажаючі змогли покататися на лижах з гори Плай. Висота її всього 1323 метри, але цього вистачило, щоб отримати море позитивних емоцій».

У наших туристів лишилося ще багато цікавих спогадів з мандрівки – дегустація вина, містична історія чудотворної ікони Божої Матері Пантанаса, у якій без води і землі розквітають лілії, пісні в автобусі, але попереду ще багато поїздок, де можна буде послухати про таку колоритну і загадкову Гуцульщину.

ПБГ «Ковальська»

Вітаємо з 60-річчям:

Пилипенка Олександра Сергійовича
(05.03.2015 р.) – Президента

ПАТ «Завод ЗБК ім. С. Ковальської»

Вітаємо з 60-річчям:

Малюту Василя Михайловича
(08.01.2015 р.) – машиніста крана
Вітрака Володимира Івановича
(02.01.2015 р.) – покрівельника
Вільхового Миколу Юхимовича
(07.03.2015 р.) – формувальника ЗБВ
Коника Володимира Петровича
(14.03.2015 р.) – столяра

Вітаємо з 50-річчям:

Вознюка Сергія Івановича
(02.01.2015 р.) – електрозварника
Городиського Олександра Петровича
(23.02.2015 р.) – слюсара-ремонтника
Метальнікова Олега Юрійовича
(28.02.2015 р.) – електромонтажника
Кошеля Сергія Івановича
(24.02.2015 р.) – електромонтажника
Сидоренка Василя Миколайовича
(24.03.2015 р.) – монтажника сан. тех. систем
Федіна Сергія Володимировича
(26.03.2015 р.) – інженера-маханіка
Мазура Михайла Миколайовича
(17.03.2015 р.) – бетоняра

Вітаємо з 40-річчям:

Максименка Сергія Григоровича
(13.02.2015 р.) – транспортувальника
Литвина Олексія Івановича
(19.02.2015 р.) – машиніста перевантажувачів
Бондар Марину Анатоліївну
(11.02.2015 р.) – менеджера
Пастуха Сергія Петровича
(26.03.2015 р.) – машиніста перевантажувачів
Шуліку Олега Олександровича
(22.03.2015 р.) – транспортувальника
Гуменюка Олександра Миколайовича
(22.03.2015 р.) – арматурника

Вітаємо з 30-річчям:

Самохіна Юрія Вікторовича
(27.01.2015 р.) – транспортувальника
Бондара Віталія Станіславовича
(25.01.2015 р.) – оператора розподілу хім. матеріалів
Башука Сергія Віталійовича
(29.01.2015 р.) – електрозварника

Науменка Сергія Миколайовича
(21.01.2015 р.) – електромонтажника
Сімака Василя Івановича
(11.01.2015 р.) – бетоняра
Клим'юка Владислава Дмитровича
(17.02.2015 р.) – слюсара-ремонтника
Даценка Андрія Володимировича
(17.01.2015 р.) – електромонтажника
Даценка Віктора Володимировича
(17.01.2015 р.) – електромонтажника
Олійника Віталія Олександровича
(03.02.2015 р.) – плиточника
Візьму Анатолія В'ячеславовича
(29.03.2015 р.) – машиніста крана
Усагого Олександра Миколайовича
(25.03.2015 р.) – формувальника ЗБВ
Селянко Людмилу Олександрівну
(20.03.2015 р.) – диспетчера

Вітаємо з 20-річчям:

Біана Владислава Дмитровича
(19.02.2015 р.) – слюсара-ремонтника РМЦ

ТОВ «Бетон Комплекс»

Вітаємо з 60-річчям:

Шакіну Лідію Конstantинівну
(24.03.2015 р.) – транспортувальника

Вітаємо з 50-річчям:

Шелиста Віктора Вікторовича
(15.02.2015 р.) – слюсара

Вітаємо з 40-річчям:

Плаксія Віталія Федоровича
(04.01.2015 р.) – слюсара-ремонтника
Кисилівського Вадима Сергійовича
(10.01.2015 р.) – оператора

ТОВ «Бетон Сервіс»

Вітаємо з 50-річчям:

Іскрижицьку Людмилу Петрівну
(25.01.2015 р.) – начальника відділу МТП
Туза Сергія Васильовича
(04.03.2015 р.) – транспортувальника

Вітаємо з 40-річчям:

Репяха В'ячеслава Володимировича
(10.03.2015 р.) – головного енергетика

ТОВ «Автобудкомплекс-К»

Вітаємо з 60-річчям:

Мішина Олександра Олексійовича
(07.01.2015 р.) – водія а/к №2

Вітаємо з 50-річчям:

Павільчука Сергія Павловича
(10.01.2015 р.) – водія а/к №1

Юрченка Олександра Васильовича
(23.01.2015 р.) – начальника БЗВ
Червінського Володимира Вікторовича
(25.02.2015 р.) – слюсара з ремонту автомобілів
Солов'я Євгена Станіславовича
(12.03.2015 р.) – водія а/к №2

Вітаємо з 40-річчям:

Круша Віталія Васильовича
(25.01.2015 р.) – слюсара з ремонту автомобілів
Лазарева Андрія Анатолійовича
(12.02.2015 р.) – водія а/к №2

Вітаємо з 30-річчям:

Малишева Олександра Олегівна
(12.02.2015 р.) – начальника планово-економічного відділу

ПАТ «Дарницький завод ЗБК»

Вітаємо з 30-річчям:

Захарову Оксану Євгенівну
(08.01.2015 р.) – менеджера збуту
Кириченко Іллю Володимировича
(09.01.2015 р.) – майстра
Тихоненка Максима Олександровича
(12.03.2015 р.) – менеджера збуту

ПАТ «Будіндустрія»

Вітаємо з 40-річчям:

Загривія Михайла Миколайовича
(28.02.2015 р.) – монтера колії

ТОВ «Омельянівський кар'єр»

Вітаємо з 50-річчям:

Палька Олександра Івановича
(01.01.2015 р.) – механіка ДСЛ-2
Шарія Сергія Івановича
(21.01.2015 р.) – водія АТЦ

Вітаємо з 30-річчям:

Медведева Артура Геннадійовича
(24.01.2015 р.) – слюсара з ремонту ДЧСЛ-1

ПРАТ ТНК «Граніт»

Вітаємо з 50-річчям:

Назарчука Юрія Володимировича
(22.01.2015 р.) – водія

Вітаємо з 40-річчям:

Огія Станіслава Вікторовича
(21.01.2015 р.) – головного інженера
Казмірука Олександра Михайловича
(08.02.2015 р.) – помічника машиніста екскаватора

ВІТАЄМО МОЛОДЯТ!

Дорогі молодята!

Вітаємо Вас зі святом створення нової, молодої родини. Бажаємо Вам кохання, злагоди та сімейного благополуччя. Нехай всі Ваші мрії здійсняться, а кожен прожитий день буде яскравим та багатим на приємні сюрпризи. І хоча сімейне життя це не суцільне свято, ми від усієї душі зичимо Вам, щоб Ваше закохане подружжя прожило разом якомога більше радісних днів!

Роман Шило (інженер-технолог ПАТ «ЗБК ім. С.Ковальської») та його дружина **Юлія Пишна**. Весілля відбулося 28.02.2015р.

ВІТАЄМО ЩАСЛИВИХ БАТЬКІВ!

ПАТ «Завод ЗБК ім. С. Ковальської»

Михайленко Ірину Володимирівну – начальника ПЕВ з народженням синочка Миколки (д.н. 19.12.2014 р.)

Безбородька Сергія Володимировича – тесляра БМУ з народженням синочка Гордія (д.н. 18.01.2015 р.)

Бріта Олександра Олександровича – енергетика цеху№5 з народженням доньки Софії (д.н. 27.01.2015 р.)

Романенка Руслана Васильовича – пакувальника цеху №4 з народженням доньки Аніти (д.н. 05.02.2015 р.)

Кубрякова Сергія Олександровича – бетоняра БМУ з народженням доньки Карини (д.н. 14.02.2015 р.)

Жердова Олександра Миколайовича – майстра БМУ з народженням синочків Андрія і Тимофія (д.н. 12.03.2015 р.)

ТОВ «Автобудкомплекс-К»

Дем'янюка Віталія Анатолійовича – начальника а/к №2 з народженням синочка Остапа (д.н. 12.01.2015 р.)

ПАТ «Будіндустрія»

Дубоносову Лесю Андріївну – менеджера збуту з народженням доньки Маргарити (д.н. 10.11.2014 р.)

**Писанка – переможниця конкурсу,
витвір Світлани Анатоліївни Мусієнко.**

Дорогі друзі!

Дякуємо усім, хто взяв участь у весняному конкурсі «Великодня писанка».

Редакція корпоративного видання «Моноліт» була приємно вражена вашими фантазіями та оригінальними ідеями. Кожен з вас зумів продемонструвати справжню майстерність у мініатюрному мистецтві розпису.

Оцінюючи роботи наших конкурсантів, в першу чергу відзначимо найцікавіші роботи.

Великоднє вербове дерево, прикрашене колоритними писанками, яке створила *Юнна Пліско*, (начальник відділу збуту і виробництва ПАТ «Будіндустрія»), стало окрасою нашого номеру. Юнна вже не один рік займається розписом пасхальних яєць і ми сподіваємося, що надихнули її продовжувати цю благородну справу.

Творчий підхід у конкурсі проявив і токар ремонтно-механічного цеху ПАТ «Дарницький завод ЗБК» *Віктор Савчук*, який виготовив яйце Фаберже з латуні на токарському верстаті. Пане Вікторе, працівники Групи «Ковальська» пишаються тим, що мають такого талановитого колегу.

Проте найбільше нас вразила тонка робота *Світлани Мусієнко* – прибиральниці ремонтно-господарського цеху ПАТ «Дарницький завод ЗБК». Майстерність писанки зачаровує і дивує. Квітка, що зображена на писанці схожа на справжню – наче її можна взяти у руки і відчутти приємний аромат.

Ми вирішили, що Світлана заслуговує на перемогу в цьому конкурсі і тому їй дістається головний подарунок.

Віктор Савчук та Юнна Пліско отримують призи за найоригінальніші роботи.

Кожна писанка достойна високої оцінки і ми сподіваємося, що ви й надалі будете брати участь у конкурсах корпоративного видання «Моноліт», адже приємно знати обдарованих колег в обличчя.

ПБГ «КОВАЛЬСЬКА» ЗНОВУ ГОТОВА ДО СТАРТУ

Промислово-будівельна група «Ковальська» запрошує усіх охочих прийняти участь у наймасовішому спортивному заході світового масштабу – Kyiv Half Marathon-2015, учасником якої може стати кожен, хто звик до активного життя, бути у вирі подій і завжди перемагати (www.kyivhalfmarathon.org).

Київський міжнародний напівмарафон-2015 – це 21 кілометр шалених емоцій, незабутніх вражень, неймовірної підтримки і тисячі пар бігових кросівок. Ця подія вже в п'яте стане епіцентром світової уваги – справжнім святом спорту і здорового способу життя, який об'єднає спортивну, освітню, розважальну програми і триватиме три дні.

Kyiv Half Marathon-2015 відрізняється від попередніх змагань якістю і масштабом події. Цього року на учасників чекатимуть додаткові послуги, які раніше були недоступні. Це новий функціональний сайт і цінна сувенірна продукція. Напередодні забігу в рамках виставки RUN SPORT EXPO-2015 буде організовано спеціальну «Pasta party», а після забігу – грандіозну вечірку. У ході підготовки, для учасників змагань, запланована серія безкоштовних тренувань.

Спортивна складова заходу передбачає 8 забігів, три з яких будуть дитячими. Головна дистанція змагання – так звана «половинка» – 21,0975 км. Саме цей забіг повинен стати наймасовішим. За підрахунками організаторів в ньому планує взяти участь понад 2000 учасників. Кожен фінішер на цій дистанції отримає пам'ятну медаль, на якій можна буде вигравіювати власний результат.

Основні дистанції Kyiv Half Marathon-2015:

- 21,0975 км (Kyiv Half Marathon);
- 21,0975 км (Kyiv Half Marathon relay – естафета: 3x5 км + 1x6,0975 км);
- 21 0975 км (Kyiv Half Marathon team – командний забіг: 4x21,0975 км);
- 10 км (Adidas energy run);
- 5 км (Adidas energy run);
- 2 км (Благодійний забіг);
- 1 км (McDonald's Junior Run);
- 500 м (McDonald's Kids Run);
- 100 м (McDonald's Baby Run).

ПБГ «Ковальська» також готується до цього річного забігу.

Тренування не припиняються, адже до старту потрібно бути у відмінній формі. Сергій Пилипенко, генеральний директор Групи «Ковальська», вкотре стане на старт:

«Вздоровому тілі – здоровий дух, і це не просто сталий вислів. Сучасні науковці довели, що фізичні навантаження значно стимулюють розумову діяльність і працездатність. ПБГ «Ковальська» – молода компанія, що невпинно розвивається, прагне аби всебічно розвинених людей, які працюють в нашій команді, було більше.

Я пропоную всім охочим одягнути свої кросівки і відстояти честь компанії у цій благодійній справі. В свою чергу, гарантую гарний настрій, оплату організаційних внесків і цінні призи першим трьом працівникам Групи «Ковальська», які дійдуть до фінішу у складі нашої команди».

З усіх організаційних питань прохання звертатися у відділ маркетингу і реклами Головного офісу ПБГ «Ковальська»:

Юлія Турко,
менеджер зі зв'язків з громадкістю,
тел.: (095) 281-47-27
y.turko@kovalska.com.ua

Невдовзі Великдень. Ми сподіваємося, що ця весна, разом із Пасхальним святом, принесе нашій країні мир і спокій. Щиро віримо, що наша спільна праця, старання та прагнення змінити життя на краще – будуть виправдані.

Редакція журналу «Моноліт» щиро вітає Вас з наступаючим світлим святом Воскресіння Христового!

Нехай у ці дні Ваші серця наповняться світлою пасхальною радістю.

Великдень зміцнює віру в добро, справедливість, символізує життєствердження, любов і злагоду, об'єднує всіх нас традиційними духовними цінностями та спонукає до звершення гарних справ.

Бажаємо кожному з Вас миру та спокою в сімейних оселях. Нехай Божа милість та благословення зігріють Ваші серця теплом спілкування з рідними і близькими, наповнять Ваші будинки взаєморозумінням і світлом.

Ми вдячні кожному працівнику Асоціації «Промислово-будівельна група «Ковальська» за те, що Ви нас надихаєте створювати черговий номер корпоративного видання.

Особлива подяка тим, хто взяв участь у роботі над «Монолітом» №12:

Пилипенку Олександр Сергійовичу – президенту ПБГ «Ковальська»

Пилипенку Сергію Олександровичу – генеральному директору ПБГ «Ковальська»

Суботенку Миколі Олексійовичу – першому віце-президенту ПБГ «Ковальська»

Савенку Валерію Павловичу – віце-президенту ПБГ «Ковальська»

Сурупу Володимир Юрійовичу – віце-президенту ПБГ «Ковальська»

Авраменко Людмилі Михайлівні – директору ПАТ «Будіндустрія»

Наконецькому Ігорю Михайловичу – начальнику Будівельного комплексу ПБГ «Ковальська»

Суботенку Ользі Антонівні – головному бухгалтеру ПБГ «Ковальська»

Яніцькій Ларисі Анатоліївні – бухгалтеру, ПБГ «Ковальська»

Ніжніку Івану Володимировичу – керівнику відділу маркетингу та реклами ПБГ «Ковальська»

Мелешко Любові Владиславівні – начальнику відділу кадрів ПАТ «Завод ЗБК ім. С. Ковальської»

Гриб Ірині Олександрівні – голові профкому ПАТ «Завод ЗБК ім. С. Ковальської»

Юденковій Еліні Петрівні – заступнику директора з комерційної діяльності ПрАТ «Термінал-М»

Попрузі Петру Вікторовичу – начальнику Інноваційно-технологічного центру ПБГ «Ковальська»

Клюско Володимир Валерійовичу – менеджеру зі збуту ПрАТ «Термінал-М»

Сидоровському Олексію Юрійовичу – технічному консультанту ПрАТ «Термінал-М»

Слободянюк Катерині Микитівні – медичній сестрі ТОВ «Бетон Комплекс»

Шимку Олександр Володимировичу – головному інженеру БУМ ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської»

Гаркавенко Ірині Миколаївні – головному бухгалтеру ТОВ «Ковальська-Житлосервіс»

Ковриженку Анатолію Миколайовичу – особистому водієві Олександра Сергійовича Пилипенка

Хелемському Віктору Ісааковичу – керівнику проектів та програм у сфері матеріального виробництва ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської»

Мельниченко Галині Володимирівні – провідному бухгалтеру ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської»

Плосконосу Дмитру Олександровичу – начальнику управління з реалізації об'єктів будівництва ПБГ «Ковальська»

Хохлунову Сергію Володимировичу – Начальнику цехів № 1 і 2 ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської»

Бородійчук Тетяні Миколаївні – заступнику головного бухгалтера ПрАТ «ТНК Граніт»

Ліфіренко Іванні Валентівні – інспектору з кадрів ТОВ «Бетон Комплекс»

Мусієнко Світлані Анатоліївні – прибиральниці ремонтно-господарського цеху ПАТ «Дарницький завод ЗБК»

Пліско Юнні Михайлівні – начальнику відділу збуту і виробництва ПАТ «Будіндустрія»

Савчуку Віктору Васильовичу – токару ремонтно-механічного цеху ПАТ «Дарницький завод ЗБК»

Шолудько Олені Василівні – начальнику відділу кадрів ТОВ «Бетон Сервіс»

Дулі Петру Семеновичу – начальнику формувального цеху ТОВ «Бетон Комплекс»

Ващенко Юрію Миколайовичу – зварювальнику арматурного цеху ПАТ «Будіндустрія»

Дунаєвському Юрію Михайловичу – менеджеру з постачання департаменту закупівель та контрактної політики ПБГ «Ковальська»

Корнієнко Оксані Юріївні – кухару харчового блоку ПАТ «ЗЗБК ім. С.Ковальської»

З повагою, головний редактор КВ «Моноліт» Юлія Турко

Тетяна Бородійчук

Олена Шолудько

Іванна Ліфіренко

КОНКУРС ПИСАНОК

Юнна Пліско

Яна Тарновська

Віктор Савчук

